

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Popovici Victor xxxxxxxx, născut la
xxxxxxx, originar și domiciliat în
xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 12.03.2021 – 20.08.2021;

Instanța de apel: 10.09.2021 – 28.10.2021;

Instanța de recurs: 17.01.2022 – 13.04.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20 august 2021, Popovici Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. d), art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se pedepsele după cum urmează:

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru episodul săvârșit la data de 11.08.2020, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru episodul infracțional săvârșit la data de 29.08.2020, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Popovici Victor pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată în sensul enunțat, instanța de fond a constatat că, Popovici Victor, la 11 august 2020, aproximativ orele 02³⁰, aflându-se pe xxxxxxxx, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, prin acces liber a pătruns în garajul situat pe adresa sus

menționată, de unde pe ascuns a sustras un burghiu electric în valoare de 2 000 lei, după care a încercat să părăsească locul comiterii infracțiunii, însă din cauze independente de voința făptuitorului Popovici Victor, aceasta nu și-a produs efectul, dat fiind faptul că a fost reținut de către proprietar. Astfel prin aceste acțiuni cauzându-i părții vătămate Prodan Ion, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 2 000 lei.

Tot el, la 29 august 2020, aproximativ orele 01³⁰, aflându-se pe str. xxxxxxxxxxxx, mun. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, din motiv de cupiditate, prin acces liber a pătruns în debaraua situat pe adresa sus menționată, de unde pe ascuns a sustras o bicicletă de tip sport de model „Ardis” de culoare neagră combinată cu roșu, în valoare de 3 000 lei, după care cu bunul sustras, a încercat să părăsească locul comiterii infracțiunii, însă din cauze independente de voința făptuitorului Popovici Victor, aceasta nu și-a produs efectul, dat fiind faptul că a fost reținut de către Cernei Eduard. Astfel prin aceste acțiuni a cauzat părții vătămate Marcu Finodora, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3 000 lei.

Acțiunile lui Popovici Victor pentru episodul săvârșit la data de 11.08.2020 și pentru episodul infracțional săvârșit la data de 29.08.2020, au fost încadrate în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, *furtul – adică tentativă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Șchiopu Arcadie în numele inculpatului Popovici Victor, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Popovici Victor să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

3.1. În motivarea apelului a invocat că:

- la stabilirea pedepsei instanța de judecată greșit a aplicat prevederile art. 75 Cod penal;

- inculpatul Popovici Victor s-a căit de comiterea infracțiunilor, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală și procuror, totodată inculpatul a recunoscut că a realizat incorectitudinea acțiunilor sale și a promis că nu va mai comite în viitor astfel de infracțiuni, cât și alte acțiuni infracționale, a colaborat cu organul de urmărire penală în timpul și după comiterea infracțiunii, nu este prezentă starea de recidivă în săvârșirea infracțiunilor, prejudiciul material a fost restituit părților vătămate, totodată părțile vătămate nu au înaintat acțiune civilă;

- a menționat că Popovici Victor are loc permanent de trai, este originar cu viza de reședință în xxxxxxxx și poate executa o pedeapsă neprivativă de libertate la locul de trai sus menționat;

- consideră că instanța de judecată nejustificat i-a aplicat o pedeapsă aspră inculpatului Popovici Victor, condamându-l la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 5 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 28 octombrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Șchiopu Arcadie în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 Instanța de apel a stabilit că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a comis anume faptele infracționale imputate, corect încadrate în dispoziția art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furtul – adică tentativă de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

În continuare, apreciind probele pe cauza penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent argumentele din rechizitoriu în raport cu probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpatului este întemeiată, acțiunile acestuia just încadrându-le în dispoziția art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării persoanei vinovate.

A reiterat că prima instanță justificat a considerat necesară stabilirea pedepsei de cea mai severă categorie, sub formă de închisoare, pe un termen maxim și anume: - pentru episodul infracțional săvârșit la data de 11.08.2020, în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. d) închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, - pentru episodul infracțional săvârșit la data de 29.08.2020, în baza art. art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate , fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În final, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat neîntemeiate alegațiile titularilor dreptului de apel în vederea aplicării unei pedepse mai blânde.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) și 10)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a

solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Popovici Victor să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate.

5.1. În susținerea recursului avocatul Gafton Mihai invocă:

- inculpatul are loc permanent de trai, cu viza de reședință în r-nul Rezina, s. Cuizăuca și poate executa o pedeapsă neprivativă de libertate la locul de trai;

- inculpatul s-a căit sincer de comiterea infracțiunilor, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală, totodată inculpatul a recunoscut incorectitudinea acțiunilor sale și a promis ca nu va mai admite în viitor astfel de acțiuni, cât și alte acțiuni cu caracter infracțional, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu este prezentă starea de recidivă în săvârșirea infracțiunilor, prejudiciul material a fost restituit părților vătămate, totodată părțile vătămate nu au înaintat acțiune civilă;

- invocându-se necesitatea aplicării unei pedepse mai blânde reieșind din personalitatea inculpatului, instanța de apel s-a limitat doar la simpla constatare a legitimații sentinței primei instanțe și s-a afiliat în mod nejustificat aceștia.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile pentru declararea recursului ordinar prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. **6), 10)** Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu

modalitatea de individualizare a pedepsei penale, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Așadar, instanța de recurs se va expune doar în privința temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Popovici Victor, întrucât celălalt temei de casare nominalizat în recurs, nu a fost motivat de către apărare, iar în circumstanțele în care recursul nu este motivat sub aspectul temeiului de casare invocat, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Sub aspectul temeiului de casare invocat, Colegiul penal atestă că apărarea consideră că inculpatului Popovici Victor, i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră, susținând în acest sens că acestuia urma să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă reieșind din personalitatea inculpatului, însă analizând argumentele menționate în raport cu circumstanțele cauzei, instanța de recurs le apreciază ca neîntemeiate și pasibile respingerii din următoarele motive.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață. În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Din actele cauzei rezultă, că prin sentința primei instanțe, Popovici Victor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. d), art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se pedepsele după cum urmează:

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru episodul săvârșit la data de 11.08.2020, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pentru episodul infracțional săvârșit la data de 29.08.2020, închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i s-a stabilit lui Popovici Victor pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând apelul declarat de partea apărării, instanța de apel a conchis, că la stabilirea pedepsei inculpatului Popovici Victor, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, în limitele sancțiunii prevăzute de infracțiunile incriminate.

Astfel, cu referire la solicitarea apărării potrivit căreia inculpatului Popovici Victor să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, și anume o pedeapsă non privativă de libertate, Colegiul penal reține că aceasta corect a fost respinsă de către instanța de apel, care just a reținut că scopul pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal, în privința inculpatului, poate fi realizat doar prin izolarea de societate a acestuia, ținând cont de comportamentul și personalitatea inculpatului, și anume că acesta a săvârșit două infracțiuni mai puțin grave, în prezența circumstanței atenuante și agravante, se caracterizează drept o persoană care nu este la prima abatere de la legea

penală, pentru care activitatea infracțională constituie o îndeletnicire, manifestând în așa mod o desconsiderare vădită față de relațiile sociale la care a atentat prin faptele incriminate.

Instanța de recurs ordinar menționează că, criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, (hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (hotărârea CtEDO Boldea versus România), având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate.

În acest context, Colegiul menționează că la examinarea cauzei, instanța ierarhic inferioară just a respins argumentul apelantului privind aplicarea unei pedepse mai blânde non privative e libertate, ca fiind neîntemeiat, astfel corect concluzionând că la stabilirea pedepsei inculpatului Popovici Victor, instanța de judecată a ținut cont de atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, de comportamentul ultimului, în opinia instanței, aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu va fi suficientă pentru corectarea inculpatului și pentru atingerea scopului legii și pedepsei penale.

Ca urmare, instanța de recurs ordinar menționează faptul că circumstanțele la care face referire apărarea în cererea de recurs, au fost luate în considerație de către instanțele de fond, la aplicarea pedepsei cu închisoare inculpatului Popovici Victor, care au ținut cont de personalitatea acestuia, și corect au concluzionat că scopul legii penale în speță poate fi realizat doar prin izolarea de societate a inculpatului Popovici Victor, întrucât efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră neîntemeiate alegațiile titularilor dreptului de apel în vederea aplicării unei pedepse mai blânde.

Așadar, Colegiul penal reține, că instanțele de fond și de apel individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei închisorii, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, instanța de recurs consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă cu închisoare, va asigura scopul acesteia, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde în privința inculpatului Popovici Victor.

Urmare, erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În contextul expus mai sus, Colegiul penal conchide, că pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gafton Mihai în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Popovici Victor xxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 mai 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie